

Asia C-33/23

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

24.1.2023

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Landesgericht Korneuburg (Korneuburgissa sijaitseva osavaltion tuomioistuin, Itävalta)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

24.1.2023

Valittaja:

AA AG

Vastapuolet:

VM

AG GmbH

[– –]

ITÄVALLAN TASAVALTA

LANDESGERICHT KORNEUBURG (KORNEUBURGISSA SIJAITSEVA OSAVALTION TUOMIOISTUIN)

VÄLIPÄÄTÖS

Valitusasiaa käsittelevä Landesgericht Korneuburg on [– –] tehnyt asioissa

[A], jossa on kantajana V***** M*****[– –]¹ [– –] ja vastaajana A***** A***** AG [– –] ja jossa on kyse **250 eurosta** korkoineen ja kuluineen (**22 R 224/22d**);

¹ [– –]

[B], jossa on kantajana A***** G***** GmbH [– –] ja vastaajana A***** A***** AG, [– –] ja jossa on kyse 800 eurosta korkoineen ja kuluineen (22 R 10/23k);

vastaajina olevien osapuolten Bezirksgericht Schwechatin (Schwechatin piirioikeus, Itävalta) antamista seuraavista tuomioista tekemiä valituksia koskevassa menettelyssä

A) annettu 1.9.2022, 24 C 203/22s-7, ja

B) annettu 26.10.2022, 27 C 174/22y-9,

suljetuin ovin pidetyssä istunnossa seuraavan välipäätöksen:

[I] [– –] [Kansallisten menettelyjen yhdistäminen]

[II] Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään SEUT 267 artiklan perusteella seuraavat **ennakkoratkaisukysymykset**:

[1] Onko matkustajille heidän lennolle pääsystä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (lentomatrustajien oikeuksista annettu asetus) 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä lentoliikenteestä 21.6.1999 tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen (lentoliikennesopimus) kanssa, sellaisena kuin se on muutettuna 26.11.2010 tehdyllä yhteisön ja Sveitsin lentoliikennekomitean päätöksellä N:o 2/2010, tulkittava siten, että kahdesta osuudesta muodostuvaan lentoon, joka lähtee Sveitsin valaliiton alueelta ja tekee välilaskun jäsenvaltion alueelle ja jonka määräpaikka on kolmannen maan alueella (ja josta vastaava lentoliikenteen harjoittaja on yhteisön lentoliikenteen harjoittaja) sovelletaan lentomatrustajien oikeuksista annettua asetusta?

[2] Onko matkustajille heidän lennolle pääsystä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (lentomatrustajien oikeuksista annettu asetus) 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä lentoliikenteestä 21.6.1999 tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen (lentoliikennesopimus) kanssa, sellaisena kuin se on muutettuna 26.11.2010 tehdyllä yhteisön ja Sveitsin lentoliikennekomitean päätöksellä N:o 2/2010, tulkittava siten, että kahdesta osuudesta muodostuvaan lentoon, joka lähtee kolmannen valtion alueelta ja tekee välilaskun jäsenvaltion alueelle ja jonka määräpaikka on Sveitsin valaliiton alueella ja josta vastaava lentoliikenteen harjoittaja on yhteisön lentoliikenteen harjoittaja, sovelletaan matrustajien oikeuksista annettua asetusta?

[III] [– –] [Asian käsittelyn lykkääminen]

PERUSTELUT:

[I] [– –] [Viittaus kansalliseen lainsäädäntöön]

[II] Ennakkoratkaisupyynnön tarkastelu

[A] **22 R 224/22d**

Asian tosiseikat:

Vastapuolella oli yksi ainoa vahvistettu varaus lennoille OS 774 Belgradista (Serbia) Wieniin (Itävalta) ja OS 575 Wienistä Geneveen (Sveitsi), jotka valittajan oli tarkoitus suorittaa 30.7.2020.

Lento OS 774 Belgradista Wieniin suoritettiin. Lento OS 774 Wienistä Geneveen peruutettiin, ja vastapuolelle ilmoitettiin tästä alle seitsemän päivää etukäteen. Korvaavaa kuljetusta ei järjestetty. Lentoreitin pituus Belgradista Geneveen on enintään 1 500 kilometriä.

Vastapuoli pyysi 20.7.2020 päivätyllä kirjeellä valittajaa maksamaan 250 euron suuruisen korvauksen ja asetti maksun määräpäiväksi 3.8.2020.

Pääasian oikeudenkäynti:

Vastapuoli vaati 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (lentomatikustajien oikeuksista annettu asetus) 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, luettuna yhdessä sen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa, 250 euron korvausta korkoineen ja väitti, että lentomatikustajien oikeuksista annettua asetusta sovelletaan kyseessä olevaan lentoyhteyteen.

Valittaja kiisti kannevaatimuksen, vaati kanteen hylkäämistä ja väitti, että matkustaja ei ollut aloittanut lentoaan perussopimuksen määräysten soveltamisalaan kuuluvan jäsenvaltion alueella sijaitsevalta lentoasemalta. Myöskään lopullinen määräpaikka ei ollut Euroopan unionissa sijaitsevalla lentoasemalla. Koska matkustajien oikeuksista annettua asetusta ei sovelleta, matkustajalla ei ole oikeutta korvaukseen.

Ensimmäisen asteen tuomioistuin velvoitti **valituksenalaisessa tuomiossa** valittajan maksamaan korvausta 250 euroa korkoineen ja korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Se arvioi alussa esitettyjä – osittain riidattomia, osittain kansallisen prosessioikeuden (siviiliprosessilain 501 §:n 1 momentti) mukaan kiistattomia – tosiseikkoja oikeudellisesta näkökulmasta tiivistettynä siten, että lentoliikenteestä 21.6.1999 tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen perusteella, sellaisena kuin se on muutettuna yhteisön ja Sveitsin lentoliikennekomitean 18.10.2006 tekemällä päätöksellä N:o 1/2006 (mukautettu 26.11.2020 tehdyllä päätöksellä N:o 2/2020), lentomatikustajien oikeuksista

annettua asetusta sovelletaan myös kyseessä olevaan lentoyhteyteen. Se totesi, että valittaja ei ole esittänyt väitteitä poikkeuksellisen olosuhteen olemassaolosta tai kohtuullisten toimenpiteiden toteuttamisesta. Sen mukaan vastapuolella on näin ollen oikeus vaaditun suuruiseen korvaukseen.

Valittaja **valittaa** tästä tuomiosta virheellisen oikeudellisen arvioinnin perusteella ja vaatii, että valituksenalaista tuomiota muutetaan siten, että [kanne] hylätään kokonaisuudessaan. Toissijaisesti se vaatii tuomion kumoamista.

Vastapuoli vaatii, ettei valitusta hyväksytä.

Toisen asteen tuomioistuimena toimivan Landesgericht Korneuburgin on toisena ja viimeisenä oikeusasteena päätettävä vastapuolen oikeudesta korvaukseen.

[B] 22 R 10/23k

Asian tosiseikat:

Matkustajilla L***** N***** ja S***** C***** oli yksi ainoa vahvistettu varaus lennoille OS 568 Zürichistä (Sveitsi) Wieniin (Itävalta) ja OS 899 Wienistä Marrakechiin (Marokko), jotka valittajan oli tarkoitus suorittaa 8.9.2019.

Lento OS 568 Zürichistä Wieniin myöhästyi, minkä vuoksi matkustajat myöhästyivät liityntälennolta OS 899 ja saapuivat lopulliseen määräpaikkaansa Marrakechiin yli kolme tuntia viivästyneinä. Lentomatkan pituus Zürichistä Marrakechiin on yli 1 500 km (ja enintään 3 500 km).

Matkustajat luovuttivat korvausta koskevan oikeutensa lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 7 artiklan nojalla (A***** Ltd:n välityksellä) vastapuolelle, joka hyväksyi oikeuksien siirron.

Vastapuoli vaati valittajalta tuloksetta yhteensä 800 euron korvausta.

Pääasian oikeudenkäynti:

Vastapuoli vaati 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (lentomatkustajien oikeuksista annettu asetus) 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, luettuna yhdessä sen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, yhteensä 800 euron suuruista korvausta korkoineen ja väitti, että lentomatkustajien oikeuksista annettua asetusta sovelletaan kyseessä olevaan lentoyhteyteen.

Valittaja kiisti kannevaatimuksen, vaati kanteen hylkäämistä ja väitti, että matkustajat eivät lähteneet lennolleen perussopimuksen määräysten soveltamisalaan kuuluvan jäsenvaltion alueella sijaitsevalta lentoasemalta. Myöskään lopullinen määräpaikka ei ollut Euroopan unionissa sijaitsevalla lentoasemalla. Koska lentomatkustajien oikeuksista annettua asetusta ei sovelleta, matkustajilla ei ole oikeutta korvaukseen.

Ensimmäisen asteen tuomioistuin velvoitti **valituksenalaisella tuomiollaan** valittajan maksamaan korvausta 800 euroa korkoineen sekä korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Se arvioi alussa esitettyjä – osittain riidattomia, osittain kansallisen prosessioikeuden (siviiliprosessilain 501 §:n 1 momentti) mukaan kiistattomia – tosiseikkoja oikeudellisesta näkökulmasta tiivistettynä siten, että lentoliikenteestä 21.6.1999 tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen perusteella, sellaisena kuin se on muutettuna yhteisön ja Sveitsin lentoliikennekomitean 18.10.2006 tekemällä päätöksellä N:o 1/2006 (jota on mukautettu 26.11.2020 tehdyllä päätöksellä N:o 2/2020), lentomatkestajien oikeuksista annettua asetusta sovelletaan myös kyseessä olevaan lentoyhteyteen. Se totesi, että valittaja ei ole esittänyt väitteitä poikkeuksellisen olosuhteen olemassaolosta tai kohtuullisten toimenpiteiden toteuttamisesta. Sen mukaan vastapuolella on näin ollen oikeus vaaditun suuruiseen korvaukseen.

Valittaja **valittaa** tästä tuomiosta virheellisen oikeudellisen arvioinnin perusteella ja vaatii, että valituksenalaista tuomiota muutetaan siten, että [kanne] hylätään kokonaisuudessaan. Toissijaisesti vastaaja vaatii tuomion kumoamista.

Vastapuoli vaatii valituksen hylkäämistä.

Toisen asteen tuomioistuimena toimivan Landesgericht Korneuburgin on toisena ja viimeisenä oikeusasteena päätettävän vastapuolen oikeudesta korvaukseen.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu:

[1] Ensisijainen edellytys sille, että kantajilla on oikeus lentomatkestajien oikeuksista annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiseen korvaukseen, on se, että kyseessä olevat lentoyhteydet kuuluvat lentomatkestajien oikeuksista annetun asetuksen soveltamisalaan.

[2] Lentomatkestajien oikeuksista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan asetusta sovelletaan

a) matkustajiin, jotka lähtevät jäsenvaltion alueella sijaitsevalta ja perussopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla lentoasemalta;

b) matkustajiin, jotka lähtevät kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltion alueella sijaitsevalle ja perussopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla lentoasemalle ja jotka eivät ole saaneet etuuskorvausta tai korvausta ja apua kyseisessä kolmannessa maassa, mikäli kyseisestä lennosta vastaa yhteisön lentoliikenteen harjoittaja.

[3] Nyt käsiteltävissä asioissa lentoyhteyksien lähtö- ja määräpaikka eivät sijaitse Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Asiassa [A] lähtöpaikka sijaitsee kolmannen valtion alueella ja määräpaikka Sveitsin valaliiton alueella. Asiassa [B] lähtöpaikka sijaitsee Sveitsin valaliiton alueella ja määräpaikka kolmannen valtion alueella.

Tämä näkemys perustuu Euroopan unionin tuomioistuimen tähänastiseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan lento, johon liittyy yksi tai useampi liityntälento ja jonka kattaa yksi ainoa varaus, on kokonaisuus, kun on kyse lentomatkestajien oikeuksista annetussa asetuksessa säädetystä matkestajien oikeudesta korvaukseen, mikä merkitsee, että sitä, onko lentomatkestajien oikeuksista annettu asetus sovellettavissa, arvioidaan lennon alkuperäinen lähtöpaikka ja lopullinen määräpaikka huomioiden (tuomio 11.7.2019, Ceske aerolinie, 16 kohta; tuomio 12.11.2020, KLM Royal Dutch Airlines, C-367/20, 19 kohta; tuomio 24.2.2022, Airhelp, C-451/20, 26 kohta ja tuomio 6.10.2022, flightright GmbH, C-436/21, 23 kohta). Se, että lentoasema, jonne välilasku tehdään, sijaitsee jäsenvaltion alueella, ei johda siihen, että lentomatkestajien oikeuksista annettua asetusta sovellettaisiin (tuomio 24.2.2022, Austrian Airlines, C-451/20, 41 kohta).

[4] Sveitsin valaliiton ja Euroopan yhteisön välisessä 21.6.1999 tehdyssä lentoliikennesopimuksessa vahvistetaan sopimuspuolia koskevat säännöt siviili-ilmailun alalla (lentoliikennesopimuksen 1 artikla). Sen johdanto-osassa tunnustetaan, että kansainvälinen siviili-ilmailu muodostaa yhtenäisen järjestelmän ja että osapuolet haluavat yhdenmukaistaa Euroopan sisäisessä lentoliikenteessä sovellettavia sääntöjä.

Lentoliikennesopimuksen 1 luvun 1 artiklan 1 kohdassa määritellään sopimuksen tarkoituksiksi sopimuspuolia koskevien sääntöjen vahvistaminen siviili-ilmailun alalla.

Lentoliikennesopimuksen 2 artiklan mukaan sopimuksen ja liitteen määräyksiä sovelletaan siltä osin kuin ne koskevat lentoliikennettä tai lentoliikenteeseen välittömästi liittyviä kysymyksiä, jotka on mainittu sopimuksen liitteessä.

Lentoliikennesopimuksen 23 artiklan 1 kohdassa todetaan, että sopimuksella ei rajoiteta kummankaan sopimuspuolen oikeutta muuttaa itsenäisesti omaa lainsäädäntöään sopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla edellyttäen, että tämä tapahtuu syrjimättömyyden periaatetta ja sopimuksen määräyksiä noudattaen.

Lentoliikennesopimuksen 32 artiklassa todetaan, että sopimuksen liite on olennainen osa sopimusta.

Liitteen mukaan sopimusta sovellettaessa aina, kun liitteessä mainituissa säädöksissä viitataan Euroopan yhteisön jäsenvaltioihin tai niissä vaaditaan yhteyttä näihin valtioihin, viittausten katsotaan koskevan myös Sveitsiä tai yhteyttä Sveitsiin koskevaa vaatimusta.

Yhteisön ja Sveitsin lentoliikennekomitean 18.10.2006 tekemällä päätöksellä N:o 1/2006 (jota on mukautettu 26.11.2010 tehdyllä päätöksellä N:o 2/2020) lentoliikennesopimusta muutettiin (muun muassa) siten, että sen liitteen 6 kohtaan sisällytettiin lentomatkestajien oikeuksista annettu asetus (tällä välin kumotun asetuksen N:o 295/91 sijasta).

Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on näin ollen taipuvainen katsomaan, että jo lentoliikennesopimuksen sanamuoto ja ilmeinen tavoite tukevat sitä, että lentomatrustajien oikeuksista annettua asetusta voidaan soveltaa rajoituksetta myös Sveitsin alueella.

[5] Zivilgericht Basel-Stadt (Basel-Stadtin kantonin siviilituomioistuin, Sveitsi) tukeutuu lentoliikennesopimuksen 15 artiklaan, jonka mukaan yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteen harjoittajille myönnetään liikenneoikeudet minkä tahansa Sveitsissä sijaitsevan paikan ja minkä tahansa Euroopan unionissa sijaitsevan paikan välillä ja Euroopan unionin sisällä, ja katsoo, että lentomatrustajien oikeuksia koskevaa asetusta on sovellettava vain tässä laajuudessa (ratkaisu 11.3.2011, V.2010.1734 ja ratkaisu 15.5.2012, V.2012.213).

Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan tämän osalta on kuitenkin todettava, että lentoliikennesopimuksen 15 artikla, joka koskee liikenneoikeuksien vastavuoroista myöntämistä, on vain koko sopimuksen yksi osatekijä, jolla ei ole mitään ilmeistä yhteyttä oikeuksien myöntämiseen matrustajille.

[6] Schweizer Bundesamt für Zivilluftfahrt (Sveitsin liittovaltion siviili-ilmailuvirasto, BAZL) on sitä vastoin selvästi sitä mieltä, että lentomatrustajien oikeuksista annettua asetusta sovelletaan lentoyhtiöstä riippumatta ainakin kaikkiin Sveitsistä lähteviin lentoihin (<www.bazl.admin.ch/bazl/de/home/gutzuwissen/fluggastrechte.html>). Tätä lähestymistapaa olisi tällöin – tässä oikeudenkäynnissä asiassa [A] – sovellettava myös kaikkiin lentoihin, joiden lopullinen määräpaikka on Sveitsissä, jos muut matrustajien oikeuksista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimukset täyttyvät.

Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen lähtökohtana on kuitenkin, että

- lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja – vastaaja – on molemmilla lento-osuuksilla yhteisön lentoliikenteen harjoittaja
- korvauksen saaminen kolmannessa maassa on oikeuden menettämiseen johtava seikka, ja yleisten periaatteiden mukaan vastaajana olevan lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on esitettävä asiaa koskeva väite ja todistettava se oikeaksi. Valittaja ei ole kuitenkaan esittänyt tältä osin mitään väitteitä.

[6] Myös Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) katsoi 9.4.2013 (X ZR 105/12) ja 22.6.2021 (X ZR 15/20) esittämässään ennakkoratkaisupyynnöissä – jotka koskivat sovellettavuutta asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan –, että jos matrustajien oikeuksia koskevan asetuksen soveltamisala ulotetaan lentoliikennesopimuksella kattamaan Sveitsin alue, asetuksen soveltamisalaan kuuluvat myös lennot, jotka lähtevät Sveitsin alueelta ja joiden lopullinen määräpaikka sijaitsee kolmannessa valtiossa.

Saksan Bundesgerichtshof on todennut tältä osin, että lentoliikennekomitean päätöksellä N:o 2/2010 uudelleenmuotoillun lentoliikennesopimuksen liitteen toisessa luettelamakohdassa määrätään, että sopimusta sovellettaessa aina, kun liitteessä mainituissa säädöksissä viitataan Euroopan yhteisön tai Euroopan unionin jäsenvaltioihin, viittausten katsotaan koskevan myös Sveitsiä. Bundesgerichtshofin mukaan lentomatrustajien oikeuksista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohtaa voidaan näin ollen soveltaa siten, että kyseisen asetuksen vaatimusten täyttämiseksi riittää, että lennon lähtöpaikka tai, jos lentoliikenteen harjoittajan kotipaikka on Euroopan unionissa tai Sveitsissä, saapumispaikka on Sveitsissä. Bundesgerichtshofin mukaan lentoliikennesopimuksen ja sen liitteen tällainen tulkinta vastaa sen sanamuodon lisäksi myös tämän sopimuksen johdanto-osassa muotoiltua päämäärää yhtenäistää lentoliikennettä koskevat säännökset Euroopassa, mukaan lukien Sveitsin alue. Tarkoituksena on, että lentoliikenteen harjoittajat voivat toimia ja niiden on toimittava Sveitsissä samoin edellytyksin kuin Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Kuluttajien ja lentoliikenteen harjoittajien asiakkaiden on tarkoitus voida hyötyä samoista laatuvaatimuksista Sveitsissä ja näin ollen myös vedota näihin lentoliikenteen harjoittajiin nähden samoihin oikeuksiin Sveitsissä kuin Euroopan unionin jäsenvaltioissa, ja lentoliikenteen harjoittajien on puolestaan tarkoitus voida toimia samoin kilpailuedellytyksin. Bundesgerichtshofin mukaan tämän kanssa olisi vaikeasti yhteensovitettavissa, että lentomatrustajien oikeuksista annettua asetusta sovellettaisiin vain matrustajiin, jotka lähtevät Sveitsin alueelta Euroopan unionin jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentoasemalle suuntautuvalle lennolle.

[a] Asiassa X ZR 105/12 (C-259/13) aloitettu ennakkoratkaisumenettely poistettiin kuitenkin unionin tuomioistuimen rekisteristä.

[b] Unionin tuomioistuimen ei ollut tarpeen käsitellä tähän asiaan liittyvää toista ennakkoratkaisukysymystä asiassa X ZR 15/20 vireille pannussa ennakkoratkaisumenettelyssä (C-436/21) ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen vuoksi.

[7] Myös Amtsgericht Hannoverin (Hannoverin alioikeus, Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö (C-3/15), joka koski lentomatrustajien oikeuksista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista kolmannesta maasta Sveitsiin suuntautuvaan lentoon, poistettiin unionin tuomioistuimen rekisteristä.

[8] Ennakkoratkaisukysymyksen käsittely on tarpeen, jotta toisen asteen tuomioistun voi ratkaista valitukset lopullisesti. Toisen asteen tuomioistuin katsoo, ettei kyseessä ole acte clair.

Jos unionin tuomioistuin vastaa esitettyihin kysymyksiin myöntävästi, vastapuolilla on perustellusti oikeus korvauksiin, eikä valittajien valituksia tarvitse hyväksyä. Jos unionin tuomioistuin vastaa esitettyihin kysymyksiin kieltävästi, vastapuolten korvausvaatimus ei ole perusteltu. Tällöin valittajien valitus on hyväksyttävä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioita on muutettava siten, että

kanteet hylätään. Ennakkoratkaisukysymyksiin vastaaminen on näin ollen tarpeen, jotta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin voi antaa ratkaisunsa.

[III] [– –] [Viittaus kansalliseen lainsäädäntöön]

Landesgericht Korneuburg, [– –]

Korneuburg, 24.1.2023

[– –]

TYÖASIAKIRJA